

Súd: Okresný súd Trebišov
Spisová značka: 2C/201/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7914213431
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ing. Ladislav Burda
ECLI: ECLI:SK:OSTV:2016:7914213431.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trebišov, sudcom Mgr. Ing. Ladislavom Burdom, v právnej veci navrhovateľa: F. Y., J.. X.X.XXXX, G. E. XX/XX, XXX XX G., zastúpená: JUDr. Viktória Kubovichová, so sídlom Hlavná 68/146, Slovenské Nové Mesto, proti odporcovi: Z. Y., J.. XX.XX.XXXX, G. E. XX/XX, XXX XX G., zastúpenému: JUDr. Andrej Molnár, so sídlom Majlátha 2518/14, Kráľovský Chlmec, o určenie príspevku na výživu rozvedeného manžela,

rozhodol:

I.

Odporca je p o v i n n ý platiť na výživu navrhovateľky sumu 70,- Eur mesačne od 9.9.2015 do budúca, vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky.

II.

Dlžné výživné za obdobie od 9.9.2014 do 29.2.2016 v sume 1.241,26 Eur je odporca p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť štátu na účet Okresného súdu Trebišov súdny poplatok vo výške 50,- Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Návrhom podaným na tunajší súd dňa 9.9.2014, ktorý bol doplnený podaním dňa 12.3.2015, sa navrhovateľka, bývalá manželka odporcu domáhala, aby súd uložil odporcovi prispievať na jej výživu mesačne sumou 100,- Eur od podania návrhu na súd s odôvodnením, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené. V súčasnosti je navrhovateľka nezamestnaná, nemá žiaden príjem. Stará sa o dve maloleté deti, a to o ich maloletého syna K. a maloletú dcéru H.Í., ktoré jej boli zverené do osobnej starostlivosti. Jej jediným príjmom sú rodinné prídavky a výživné, ktoré bolo určené odporcovi, ktorý je povinný jej prispievať na maloleté deti sumou 200,- Eur mesačne. Iný príjem navrhovateľka nemá. Intenzívnejšie si však hľadala zamestnanie, ktoré by bolo vyhovujúce jej vzdelaniu. Navrhovateľka spolu s maloletými deťmi, ktoré jej boli zverené do starostlivosti, žije t.č. v domácnosti odporcu. Z výživného, ktoré mu bolo určené vo výške 200,- Eur, si odporca svojvoľne sťahuje sumu 50,- Eur, ktoré si mesačne zarátava za nájom a navrhovateľke tak zostáva na živobytie pre obe deti suma 150,- Eur. Z uvedenej sumy navrhovateľka musí vytvoriť také životné podmienky pre deti, aby zabezpečila pre nich ošatenie, lieky, jedlo. Z uvedenej sumy navrhovateľka uhrádza okrem nákladov na stravovanie a bežnú starostlivosť o obe deti, aj úhrady na bývanie, a to ako už spomínala 50,- Eur si sťahuje samotný odporca. Ďalej uhrádza lieky, ktoré sú nevyhnutné pre ňu a pre maloletého syna, nakoľko sú obaja alergici, a to v sume 15,- Eur mesačne. Okrem uvedenej sumy raz štvrtročne kupuje lieky na zvýšenie imunity v sume 30,- Eur mesačne, náklady na potreby detí v škole, ktoré predstavujú sumu 50,- Eur štvrtročne, obedy v škole, ktoré predstavujú sumu 40,- Eur mesačne si navrhovateľka nemôže

dovoliť uhrádzať, ďalej uhrádza náklady na mobilný telefón v sume 22,- Eur mesačne, v ktorom má aj internet, ktorý deti potrebujú do školy na vypracovanie rôznych projektov. Navrhovateľka v návrhu ďalej uviedla, že odporca ich fyzicky a psychicky deptá. Vzhľadom na ich situáciu aj napriek jej veľkej snahe, nemá možnosť sa zamestnať a zabezpečiť si tak ďalšie prostriedky na úhradu ich životných potrieb. S prihladením na príjem odporcu žiada súd, aby uložil odporcovi prispievať na jej výživu sumou 100,- Eur mesačne.

Odporca žiadal návrh navrhovateľky v celom rozsahu ako nedôvodný zamietnuť, pretože podľa neho nie sú splnené podmienky nároku na príspevok na výživu rozvedeného manžela. K tvrdeniam navrhovateľky odporca uviedol, že žiadosť o rozvod podal on, kde dôvodom bola nevera zo strany manželky. Na čas po rozvode boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti jeho bývalej manželke a nakoľko v tom čase deti nastúpili do školy, nechcel ich vystaviť traume týkajúcej sa sťahovania, a preto súhlasil s tým, aby ostala jeho bývalá manželka spolu s maloletými deťmi žiť v jeho dome, ktorý zdedil po svojich rodičoch, a to do ukončenia školského roka 2014/2015. K tvrdeniam týkajúcich sa navrhovateľky ohľadne nákladov na bývanie uviedol, že náklady na služby, a to elektrinu, vodu a plyn uhrádzal odporca, ale po čase zistil, že poplatky za služby týkajúce sa vody, elektriny a plynu sú príliš vysoké, a to z dôvodu spotreby na strane jeho bývalej manželky a maloletých detí, tak pristúpil k tomu, že začal sťahovať sumu 50,- Eur z výživného, ktoré mu bolo určené pri rozvode. Ďalej uviedol, že navrhovateľka sa mala možnosť zamestnať ako doručovateľka na pošte alebo ako predavačka v miestnom obchode, ale ani jedna práca jej nevyhovovala, pretože pre ňu bolo jednoduchšie, aby ju živil odporca. Na záver svojho vyjadrenia odporca uviedol, že nesúhlasí s návrhom navrhovateľky, žiadal ho ako nedôvodný zamietnuť.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, svedkov, vyjadrením zo Sociálnej poisťovne, pobočky Trebišov z 2. júna 2015 na č.l. 18, pracovnou zmluvou, ktorú predložil zamestnávateľ odporcu spoločnosť M., M..N., N. J. G. na č.l. 20, spolu s dohodami o zmene pracovnej zmluvy na č.l. 21-22, dodatkami k pracovnej zmluve z 8.10.2012, a to dodatok č. 3 a č. 6 n a č.l. 23-26, potvrdením o príjme z 3.6.2015 na č.l. 27-28, oznámením z Obce Borša z 8.6.2015 na č.l. 29, oznámením z OR PZ Trebišov, Okresný dopravný inšpektorát na č.l. 30-31, odpoveďou z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trebišov, pracovisko Streda nad Bodrogom z 10.6.2015 na č.l. 39, potvrdením o poberaní prídavkov na deti z 10.6.2015 na č.l. 40-41, potvrdením zo N. K. G. z 20.8.2015 na č.l. 73, lekárskou správou od S.. H. z 27.7.2015 na č.l. 81, lekárskou správou zo 6.8.2015 S.. H. na č.l. 82, lekárskou správou z 27.7.2015 od S.. H. na č.l. 83, lekárskou správou zo 7.8.2015 od S.. H. na č.l. 84, lekárskou správou z 27.7.2015 od S.. H. na č.l. 85, správou z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny, pracovisko N. J. G. z 10.9.2015 na č.l. 86, potvrdením spoločnosti M., M..N., N. J. G. L. X.X.XXXX J. Č..X. XX, Q. N. M., M..N., N. J. G. z 20.10.2015 na č.l. 109, potvrdením o príjme odporcu z 19.10.2015 na č.l. 110, potvrdením o príjme odporcu zo 16.10.2015 na č.l. 118, dodatkom č. 8 k pracovnej zmluve uzavretej dňa 8.10.2002, podpísaným 23.10.2015 na č.l. 119 a zistil tento skutkový stav veci:

Účastníci konania sú bývalí manželia. Ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené dňa 12.9.2014 rozsudkom Okresného súdu Trebišov č.k. 16P/139/2014, zo dňa 3.9.2014. Vyššie uvedeným rozhodnutím boli na čas po rozvode zverené maloleté deti K., J.. XX.XX.XXXX, a H., J.. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky - navrhovateľky, a odporca bol zaviazaný platiť na výživu maloletého syna mesačné výživné vo výške 100,- Eur a na maloletú dcéru vo výške 100,- Eur mesačne. Vyššie uvedený rozsudok podľa § 157 ods. 3 OSP odôvodnenie neobsahuje, pričom z obsahu rozvodového spisu sa jednoznačne nedá určiť, čo bolo príčinou rozvratu manželstva účastníkov.

Obaja účastníci majú vyživovaciu povinnosť len voči svojim dvom maloletým deťom, a to k maloletému synovi K., J.. XX.XX.XXXX, ktorému osobnú starostlivosť zabezpečuje navrhovateľka a na ktorého výživné vo výške 100,- Eur mesačne platí odporca a k S. H., J.. XX.X.XXXX, ktorej osobnú starostlivosť zabezpečuje navrhovateľka, na ktorú výživné vo výške 100,- Eur mesačne platí odporca .

Navrhovateľka je t.č. bez pracovného pomeru, vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove. Jej jediným zdrojom príjmu sú prídavky na dve deti, a to vo výške 47,04 Eur a výživné vo výške 200,- Eur, na ktoré bol zaviazaný odporca. Navrhovateľka sa stará o dve maloleté deti, a to o maloletého syna K. a maloletú dcéru H., ktoré jej boli zverené do osobnej starostlivosti. Spolu s maloletými deťmi žije t.č. v domácnosti s odporcom. Z výživného, ktoré mu bolo určené vo výške 200,- Eur, si odporca svojvoľne sťahuje sumu 50,- Eur mesačne, ktoré ako tvrdí, potrebuje na úhradu nákladov na bývanie.

Z výpovede navrhovateľky, ako aj z dokladov doložených navrhovateľkou v spise mal súd zistené a preukázané, že navrhovateľka mesačne uhrádza na bývanie sumu 50,- Eur, ktorou prispieva odporcovi za teplo, vodu a inkaso. Ďalšie pravidelné náklady uhrádzané navrhovateľkou sú náklady na jedlo, lieky a ošatenie pre maloleté deti, z čoho náklady na lieky mesačne tvoria sumu 15,- Eur, raz štvrťročne lieky na zvýšenie imunity pre maloletého K. predstavujú sumu 30,- Eur, náklady na potreby detí v škole predstavujú štvrťročne sumu 50,- Eur, náklady na mobilný telefón v sume 22,- Eur mesačne, v ktorom má navrhovateľka pripojený aj internet, ktorý využívajú prevažne deti na vypracovanie rôznych projektov do školy. V priebehu konania navrhovateľka niekoľkokrát uviedla, že ich odporca fyzicky a psychicky deptal, nejavil záujem o rodinu a o deti. Uviedla, že si nemôže dovoliť uhrádzať deťom v škole obedy ani žiadne výlety organizované školou, resp. deti nemôžu navštevovať žiadne krúžky, nakoľko navrhovateľka nemá na to dostatok finančných prostriedkov. Poukázala aj na to, že životná úroveň odporcu je nepomerne vyššia ako jej a ich detí, nakoľko je odporca zamestnaný, je vlastníkom nehnuteľnosti a užíva aj motorové vozidlo. V priebehu konania navrhovateľka poukázala aj na to, že si intenzívne hľadala zamestnanie aj napriek tomu, že navrhovateľ si želal, aby bola doma a starala sa o domácnosť a o maloleté deti. Navrhovateľka preukázala dostatočnú snahu zamestnať sa a vzhľadom k tomu, že nemá prax a nevláda ani dostatočne slovenský jazyk, nevedela si nájsť žiadnu prácu. Preukázala, že sa snažila zamestnať sa v obci na miestnej pobočke Slovenskej pošty, ale aj v miestnom obchode, a to potvrdením z pobočky N. K. I. Q. G., ako aj potvrdením od konateľa spoločnosti, ktorý v obci prevádzkuje obchod s potravinami. Zároveň sa pokúšala zamestnať aj v maďarskej časti N. vo výrobni, no všetky jej pokusy zamestnať sa boli neúspešné z dôvodu, že nevláda dostatočne slovenský jazyk a nevláda prácu s počítačom. Je evidovaná na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove, kde bola zapísaná do zoznamu žiadateľov o kurz na prácu s počítačom a opatrovatelstvo, no zatiaľ na tento kurz predvolaná nebola.

Odporca v priebehu celého konania žiadal návrh navrhovateľky ako nedôvodný zamietnuť. Uviedol, že je zamestnaný vo firme M.X., M..N., N. J. G. a že jeho mesačný príjem v mesiacoch, keď nie je sezóna, sa pohybuje okolo 300,- až 400,- Eur, v sezóne je jeho zárobok okolo 500,- Eur s ohľadom na to, koľko má odpracovaných hodín.

Z potvrdení o príjme od zamestnávateľa odporcu spoločnosti M., M..N., N. J. G., mal súd za preukázané, že v období januára až decembra 2014 bol priemerný zárobok odporcu 551,70 Eur, v období január až apríl 2015 bol priemerný zárobok odporcu 635,83 Eur a v období mája až septembra 2015 bol jeho priemerný príjem 637,99 Eur. Z uvedeného vyplýva, že výška priemerného príjmu odporcu má stúpajúcu tendenciu. V priebehu konania bolo preukázané, že mesačné výdavky odporcu predstavovali náklady na elektrinu a vodu v sume 84,- Eur, náklady na DiGi TV 10,- Eur mesačne, náklady na kúrenie, a to za drevo predstavujú ročne okolo 1.000,- Eur a náklady na stravu a hygienu, nakoľko hospodári oddelene od odporkyne s jej maloletými deťmi, predstavujú sumu 200,- Eur mesačne. Okrem uvedeného má odporca náklady aj na prípadnú kúpu rôznych elektrospotrebičov, ako aj na lieky, nakoľko má problémy s očami, pečeňou a chrbticou, ktoré predstavujú sumu okolo 90,- Eur štvrťročne. Odporca sám potvrdil, že z výživného, ktoré mu bolo určené rozsudkom Okresného súdu Trebišov v sume 200,- Eur, sťahuje navrhovateľke sumu 50,- Eur z dôvodu, že aj ona s deťmi mu vyrába náklady na elektrinu, spotrebúva vodu a plyn. Z uvedeného dôvodu jej sťahuje sumu 50,- Eur. Odporca ďalej uviedol, že dôvodom, prečo nesúhlasí, aby ho súd zaviazal na úhradu výživného je aj to, že príčinou rozvratu ich manželstva bola tá skutočnosť, že navrhovateľka podľa jeho názoru mala mimomanželskú známosť a intímny vzťah s K.. Q. I., ktorý je obyvateľom obce G.. Túto skutočnosť sa dozvedel od svojich dvoch priateľov, a to p. Čižmádiu a K.. A. G., ktorých navrhol aj v konaní vypočuť, aby potvrdili toto tvrdenie odporcu.

Odporca je zamestnancom spoločnosti M., M..N., N. J. G.. Z podaní zamestnávateľa odporcu adresovaných tunajšiemu súdu mal súd za preukázané, že odporca je ich zamestnanec, ktorý bol zaradený vykonávať prácu strážnika, ktorá sa jednotlivými dodatkami v pracovnej zmluve menila. Pracovná zmluva bola uzavretá na dobu určitú. Dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 28.8.2003 bol dojednaný obsah pracovnej zmluvy s účinnosťou od 1.9.2003 zmenený v tom zmysle, že odporca začal vykonávať prácu ako pomocný agronóm, pracovný pomer sa zmenil na dobu neurčitú, s výškou mesačnej mzdy 300,- Eur. Ako už bolo vyššie uvedené, v mesiacoch máj až september 2015 bol priemerný zárobok odporcu 637,99 Eur, čo jasne preukazuje to, že výška priemerného príjmu odporcu má stúpajúcu tendenciu.

Na základe tvrdenia odporcu, že k rozvratu ich manželstva došlo z dôvodu, že navrhovateľka mala mimomanželskú známosť a intímny vzťah s K. Q. I., súd vysluchol svedka I. Q., ktorý vyvrátil tvrdenie odporcu. Uviedol, že navrhovateľku pozná, je s ňou skôr kamarát, párkrát sa náhodne stretli v obci, ale žiadny pomer a intímny vzťah s ňou nemal. Poukázal na to, že nadviazal priateľský vzťah s inou pani z obce a ich vzťah začal niekedy okolo 27.3.2014 alebo 28.3.2014, keď sa k nemu aj nast'ahovala a od tohto času spolu žijú v spoločnej domácnosti. Na uvedené vyjadrenie svedka p. I. Q. reagoval odporca tým, že navrhol vypočuť svedka A. G., taktiež obyvateľa obce G., ktorý mal potvrdiť tú skutočnosť, že dôvodom rozvratu manželstva navrhovateľky a odporcu bola jej mimomanželská známosť a intímny vzťah so svedkom I. Q..

V priebehu konania súd vypočuť svedka A. G., ktorý uviedol, že s odporcom je kamarátom od detstva a navrhovateľku pozná od času, čo sa vydala za odporcu. K tvrdeniu odporcu uviedol, že videl navrhovateľku, ako sa prechádzala s nejakým mužom po hrádzi okolo rieky G., ktorá preteká cez obec Borša. Uvedené malo byť v čase futbalového zápasu v lete roku 2014. Potvrdil, že to mal byť svedok I. Q.. Ďalej uviedol, že p. Q. za to nemôže, pretože on sám mu povedal, že navrhovateľka ho zvieďla a že ľutuje to, že sa nechal navrhovateľkou zvieďať a že s ňou mal intímny pomer. Túto skutočnosť, nakoľko je kamarátom odporcu mu oznámil.

Na základe vyjadrenia svedka A. G. navrhla navrhovateľka konfrontáciu medzi svedkami I. Q. a A. G.. Následnou konfrontáciou týchto svedkov mal súd preukázané, že tvrdenie odporcu, ako aj svedka A. G. o mimomanželskom pomere a intímnom vzťahu medzi I. Q. a navrhovateľkou, sa nezakladá na pravde. Pri konfrontácii svedkov p. Q. I. a svedka p. A. G. svedok A. G. oľutoval svoju výpoveď, ktorú uviedol na pojednávaní v priebehu konania o tom, že tvrdil, že videl p. Q. prechádzať sa s navrhovateľkou po hrádzi a že mu p. Q. povedal, že s ňou mal intímny pomer a ospravedlnil sa s tým, že mal vypité a počul to od chlapov v miestnom pohostinstve.

Podľa ustanovenia § 72 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine (Zákon o rodine) rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa ustanovenia § 72 ods. 2 Zákona o rodine ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich, súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi.

Podľa ustanovenia § 72 ods. 3 Zákona o rodine príspevok na výživu pre rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie po dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode. Súd môže výnimočne túto dobu predĺžiť, ak rozvedený manžel, ktorému súd príspevok priznal, nie je z objektívnych dôvodov sám sa živiť ani po uplynutí tejto doby, najmä ak ide o toho manžela, ktorému bolo v konaní o rozvod manželstva zverené do osobnej starostlivosti dieťa s dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom alebo o manžela, ktorý má sám dlhodobou nepriaznivým zdravotným stavom vyžadujúci sústavnú opateru.

Pri určení výživného podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Po zhodnotení výsledkov dokazovania mal súd za preukázané, že manželstvo účastníkov bolo právoplatne rozvedené a účastníci ako bývalí manželia sa nevedeli dohodnúť o poskytovaní príspevku navrhovateľke odporcom.

Z vykonaného dokazovania mal súd takisto preukázané, že príjem odporcu je dostatočný na to, aby bolo v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľky. Možno to dokladovať aj tým, že odporca je vlastníkom nehnuteľností, motorového vozidla a je zamestnaný.

Platenie príspevku na výživu odporcom navrhovateľke by podľa názoru súdu nebolo ani v rozpore s dobrými mravmi. Je síce pravda, že rozvodový rozsudok účastníkov, odôvodnenie neobsahuje, z obsahu rozvodového spisu však je zrejmé, ako aj z vykonaného dokazovania v priebehu tohto konania, čo

bolo potvrdené aj samotnou konfrontáciou medzi svedkami, že na rozvrate manželstva účastníkov sa navrhovateľka nepodieľala žiadnym spôsobom tak, ako to tvrdil odporca, ktorému to mal potvrdiť jeho navrhnutý svedok.

Aby súd mohol odporkyni príspevok na jej výživu od odporcu priznať, musela byť splnená aj podmienka neschopnosti navrhovateľky samej sa živiť.

Pri podmienke neschopnosti samostatne sa živiť je zrejماً odlišnosť od výživného medzi manželmi, keďže v tomto prípade nie je právny nárok v zásade na rovnakú životnú úroveň a vyžaduje sa kvalifikovaná miera odkázanosti. Pokiaľ má jeden z manželov aj značný dostatočný príjem, resp. majetkové pomery, zatiaľ čo druhý z rozvedených manželov sa ocitol v horšej majetkovej situácii, avšak má možnosť sám sa živiť, aj z prípadných dávok v rámci systému sociálneho zabezpečenia, nárok na príspevok mu nevzniká. Súdna prax zastáva stanovisko, že rozvedený manžel nie je povinný speňažiť napr. svoj hnutelný majetok, bytové zariadenie alebo oblečenie zabezpečujúce jeho štandard. Neplatí to pri značných majetkových hodnotách, čo by bolo v rozpore so zmyslom predmetnej úpravy. Neschopnosť sám sa živiť znamená, že podľa konkrétnych okolností prípadu rozvedený manžel z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu alebo nedostatku pracovných príležitostí alebo straty kvalifikácie, starostlivosti o dieťa alebo starostlivosti o invalidné dieťa, neschopnosti vykonávať prácu na základe lekárskeho posudku, dosahuje príjmy, ktoré mu neumožňujú pokryť základné životné potreby, pokiaľ iný záver neodôvodňujú ani jeho celkové majetkové pomery. Schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd skúma v zmysle kritérií stanovených v ustanovení § 75 Zákona o rodine.

Podľa právneho názoru súdu, navrhovateľka toho času nie je schopná sama sa živiť. Jej jediným príjmom sú rodinné prídavky v sume 47,04 Eur a výživné vo výške 200,- Eur mesačne, ktoré v súlade so Zákonom o rodine predstavujú príjem maloletých detí a nie príjem navrhovateľky. Navrhovateľka v priebehu konania preukázala, že má záujem na tom, aby sa zamestnala. Za účelom nájdania zamestnania sa zaevidovala na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny v Trebišove, aby bola vedená v evidencii a mohla sa zúčastniť kurzov práce na počítači a takisto aj sama si iniciatívne hľadala prácu, avšak bez úspechu.

S prihliadnutím na celkový mesačný príjem navrhovateľky, na jej náklady na bývanie, ako aj ďalšie náklady, ktoré navrhovateľka platí, ktoré pokrýva len z rodinných prídavkov a z výživného, ktoré odporca prispieva pre deti, považoval súd za primerané určiť odporcovi pre navrhovateľku vyživovaciu povinnosť vo výške uvedenej vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, ktorá suma spolu s jej doterajším príjmom by mala zabezpečiť navrhovateľke základné životné potreby, pričom je v možnostiach a schopnostiach odporcu s prihliadnutím na jeho majetkové a príjmové pomery a výdavky platiť na výživu navrhovateľke súdom určenú sumu.

Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom znení ak je poplatník od poplatku oslobodený a súd jeho návrhu vyhovel, zaplatí podľa výsledku konania poplatok alebo jeho pomernú časť odporcu, ak nie je tiež od poplatku oslobodený.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 4 prvá veta zák. č. 71/1992 Zb. ak je predmetom poplatkového úkonu opakujúce sa plnenie základom poplatku je súčet všetkých opakujúcich sa plnení.

Podľa ustanovenia § 7 ods. 5 veta prvá zák. č. 71/1992 Zb. ak ide o opakujúce sa plnenie na neurčitý čas, na dobu života alebo na čas dlhší ako tri roky, za cenu plnenia sa považuje trojnásobok ceny ročného plnenia, ak nie je ustanovené inak.

Podľa položky 8 písm. a/ Sadzobníka súdnych poplatkov z návrhu na určenie výživného medzi manželmi príspevku na výživu rozvedeného manžela a vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými a z návrhu o ich zvýšenie, výška súdneho poplatku predstavuje 2% z ceny predmetu, najmenej 16,50 Eur.

Keďže navrhovateľka je od poplatku oslobodená, v konaní bola úspešná, súd uložil povinnosť zaplatiť súdny poplatok odporcovi.

Poučenie:

Proti rozsudku vo výrokoch I. a II., ktorými bolo rozhodnuté vo veci samej, odvolanie nie je prípustné podľa § 202 ods. 1 OSP.

Proti výroku rozsudku III. a IV. ktorým bola odporcovi uložená povinnosť zaplatiť trovy konania a súdny poplatok, môže podať odvolanie odporca v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Trebišov dvoch písomných vyhotoveniach.